

Halina Turek-Krysztoforska

EROTYKI
TAMTEJ EPOKI

Wrocław 2006

DO MIŁOŚCI
BÓG NAS STWORZYŁ,
LECZ KTO WIE,
CO TO JEST

* * *

Zgrabna malutka
nad brzegiem rzeki stała
podszedł na palcach cicho od tyłu
woda niespodziewanie
zafalowała
spojrzała nań niewinnie
gdy objął ją w pól
i szepnął kochanie
przyłgnęli do siebie
nawet się nie opierała
na trawie wyczuł
że była jak niedojrzały pąk
cicho jęknęła gdy wszedł
mocny i giętki ogniem napalony
lecz ona rozkoszy żadnej
nie doznała
wstał i odszedł jak złodziej
niezadowolony

* * *

Osunęła się pełna oddania
na trawę zieloną
włosami ze złota owinęła szyję
odsłonięta pierś
była jędrna jak owoc
pod nią miłości gorące serce biło
prężyla smukłe ciało
błądziła po mnie oczyma
wtuliłem się prężnie
w rozwarte uda
tak bardzo mnie rozdrażniła
rozkołysała rytm serca
poplątała myśli
czuła oddana
jak dla zmęczonych skrzydeł ptaka
gałąź rozchwiana

* * *

W twoich rękach
jestem drzeniem
w dotyku ust
księżycami światła płonę
poczekaj nadejdzie noc
doznasz smaku mej miłości
ty we mnie
a ja w tobie utonę
kiedyś dotknęłam tej nagości
przeraziła ogromnie
teraz chcę wskrzesić tamte chwile
oddać bez reszty swe ciało
więc przyjdź
nie daj czekać długo
czar pryśnie
gdy krew ucichnie
a za oknem
zamiast dzwonka
będzie słońce wisiało

* * *

Przyjdź
gdy zapragniesz czułości
w nurtach samotnej nocy
przytulę cię do łona
okrytego płomieniem
cudownej miłości
będziesz pił nektar
z ust czerwonych
i poił pisklę
co z rozkoszy drży
nałożysz spokój
na swoje nagości
nie zwlekaj zbyt długo
przelicz godziny
przez wieczność
i pełne tęsknoty dni
by szał zamkniętych ścian
na zawsze pozostał
w gorącej naszej krwi

* * *

Był taki miły w dotyku
powodował drzenie ciała
bawiła się tym bananem
głaskała do łona przytuląca
nagle wysunął się z ręki
szukał jakiejś szczeliny
parzył mroził do bólu
nie pytając o pozwolenie
zdziwionej dziewczyny
nagle w rozkoszy znalazła radość
która ogarniała całe ciało
dotykała kości
gdy mówił rozluźnij się moja mała
przecież chciałaś mojej miłości
zadowolony zabrał cnotę
wszystkie siły zmobilizował
na takie łączenie każdy samiec
ma zawsze największą ochotę

* * *

Zapraǳnął rozkoszy
wszedł śmiało
chyba był pijany
lecz młode ciało czarem urzekało
preżył się skakał aż wpadł po uszy
nagle ucichł
potem legł zziajany
ochryplym głosem szepnął
cierpię za odwagę
ten pagórek jeszcze nie był używany
szukał syntezy rozkoszy ciała
dlaczego
znalazł metodę łączenia
tego pusta młodość
nie przewidziała
że grządka była dla niego za mała

* * *

Błysk w twych zmrużonych oczach
zapowiadał szaloną noc
szczęście rozsadza pamięć
głód wkracza leniwie
wpatrzony w zaułki silnych ramion
chce się żyć w takiej ekstazie
długo upojnie i szczęśliwie
dłońmi unosisz lekko wysoko
wciskasz tak silnie obłądnie
to chyba niemożliwe
że taka miłość jak kwiat jesienia
opadnie i zwiędnie

* * *

Gdy wczoraj
odszedłeś rankiem
na brzegu drogi
liczyłam dni
kiedy znów w kształcie
twoich bioder
będę marzyć i śnić
miły mój
w ostatnim poderwaniu ciała
pieściłeś mą pierś
tym wielkim zwycięstwem
pijana
zamknę cię w sobie
ból brzemienią
i tak zakochana

* * *

Dotykając palcami
gęsty włos
znalazł ciepłe wgłębienie
czy pozwolisz że wejdem w ciebie
to moje najskrytsze marzenie
gdy kiedyś zapłoniesz
będziesz zawsze wracała
by ciemne tajemnice
pić z mych ust
nie oddam cię nikomu
słyszysz
razem pozostaniemy
do końca życia już

* * *

Myślisz że jestem zakochana
i dam ci niebo
to nieprawda
taka miłość zawiedzie
do piekła bram
nie wiem co masz zamiar czynić
cała w jakimś strachu trwam
odurzony zapachem
mój gniew rzuci ciebie
przede mną na kolana
w promieniu latarni
pieścisz całujesz
czy to będzie przyszłości
zaplanowany zew
nad nami skrzydła szeleszczą
ptaki śpiewają o pięknej miłości
jeżeli wszystko będzie dobrze
we wnętrzu zostaniesz zawsze
moim gościem

* * *

Głodnymi oczyma złotych gwiazd
patrzysz uparcie na moje ciało
noc pulsuje
niespełnioną namiętnością
tylko godziny tak szybko przemijają
jakiś głos szepcze cichutko
dobranoc
szeleści w gałęziach dzikiego bzu
może nie chce obudzić
z uroczego snu
czuję jak w mym wnętrzu
rozkwita piękny kwiat
załóżek jego to twoje dzieło
lecz czy na pewno
będziesz z niego rad

* * *

Owinięty subtelnością
usiadł na tronie
jak sędzia wszechwartości
bez słowa wyciągnął sztylet
niewiele warty
dotknął upragnionej doliny
przebił dno jednym pchnięciem
i upadł martwy
gdy ptak zwycięstwa
obudził go
przygotował skrzydła do lotu
lecz rozwiane iluzje
roniły łzy
zadrżały
straciły energię
zamknęły skrzydełka
nie było odwrotu

* * *

Bierz mnie
rozpalaj do czerwoności
nie mamy nic do stracenia
miłością zaspokoimy głód
zło zakleimy w kopercie
zapomnienia
godziny miną w dzikiej rozkoszy
żadna z tych chwil
już się nie powtórzy
piękne wspomnienia wróca
pamiętnikiem czasu
jak żniwa i sianokosy

* * *

Wpadło światło do ciemności
zapłakało kropelkami
wypaliło gromko
ale potem oznajmiło ścianom
że rozwali je łomotem
tylko sumienie nie uwierzyło
w takich grzechów potopy
jak małe stworzenie
w łożu się ukryło
ale światełku nic nie przeszkadzało
zaczęło głaskać
smarować jakimś śliskim miodem
i czynności nie zaprzestało
coraz większym tempem
ostry gwóźdź wbijało
pokrył całą tafłę lodem
parzył mrowił do bólu
był chyba z piekła rodem

* * *

Pochyliły się nad nami
rozłożyste drzewa
dzwonek spadł na wrzosa sine
uderzał delikatnie
deszczem o wzniesienia
nagle wszystko zamarło
miałaś wystraszoną minę
rozpalone ciało
przechodził dreszcz
czekałaś na błyskawice
rozplotłaś włosy
spojrzałaś mętłym wzrokiem
ujrzałam pełnie niedosytu
cudowne piersi dziewicze

* * *

Gdy noc przemija
sama sobą wypełniam czas
wdziera się tęsknota
przenika żar miłości
pełna woli i przestrzeni
przychodzisz
zawsze nad ranem
tonę namiętnie
w oczu twych zieleni
tulę się do ciebie
z odrobiną patosu
proszę o ból i balsam radości
uzdrawiasz zmysły
spięte stygmatem tortury
Adamie ja Ewa twa
pragnę bliskiego doznania
dlaczego nasze uczucie
ma tak ogromne piętno zła

* * *

Czy pójdziemy do piekła
gdzie smażą się grzesznicy
nasza miłość jest
jak nowonarodzone dziecko
ty kochasz mnie
ja ciebie
i nie zdradzę nigdy w świecie
utulone w miękkim uścisku
serce z radości krzyczy
jak przyglądają się nam
księżyc i gwiazdy
nie dochodzą żadne odgłosy
szumem nabrzmiałej ulicy
latarnie tańczą szukają cienia
by się z nim droczyć
dotykają zmysły szalone
rozpalone jak my stworzenia

* * *

Naczynie biologicznej drabinki
kilka tysięcy kalorii konsumuje
pęcznieje
rozkoszonym ciepłem
przez ułamek sekundy
panem sytuacji się czuje
butla tlenu
napełniona przewodem wieńcowym
namiętnością budzi
jak rzepicha
pieści całuje rozpala
nabrzmiały zastrzyk
w pączek kwiatu wpycha
sufit piorunem przeszywa
mózg bólem kołuje
świat kręci się w koło
tej pokusy nie da się odsunąć
coraz bardziej barwi życie
i jęczy wesoło